

**ПРЕДСТАВНИЦЬКА ФУНКЦІЯ ПРОКУРАТУРИ
У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ**

У статті розглянуто актуальну проблематику функцій прокуратури у контексті її реформування з урахуванням євроінтеграційного вектору розвитку української правової системи. Досліджено питання реалізації представницької функції з огляду на існуючі в Україні підходи до правового забезпечення діяльності прокуратури. Доведено, що прокуратура може виконувати функції за межами сфери кримінального права, які повинні реалізовуватись у державних інтересах, за умови забезпечення повної незалежності органів прокуратури від втручання з боку будь-якої гілки влади, відповідно до принципу верховенства права, з особливою повагою до прав та свобод людини і громадянина у межах компетенції, наданої прокурорам за законом.

Ключові слова: прокуратура, функції прокуратури, представницька функція прокуратури, реформування прокуратури, євроінтеграція.

В статье рассмотрена актуальная проблематика функций прокуратуры в контексте ее реформирования с учетом евроинтеграционного вектора развития украинской правовой системы. Исследованы вопросы реализации представительской функции с учетом существующих в Украине подходов к правовому обеспечению деятельности прокуратуры. Доказано, что прокуратура может выполнять функции вне пределов сферы уголовного права, которые должны реализовываться в государственных интересах, при условии обеспечения полной независимости органов прокуратуры от вмешательства со стороны любой ветви власти, в соответствии с принципом верховенства права, с особым уважением к правам и свободам человека и гражданина в пределах компетенции, предоставленной прокурорам по закону.

Ключевые слова: прокуратура, функции прокуратуры, представительская функция прокуратуры, реформирование прокуратуры, евроинтеграция.

The article deals with current issues of prosecution functions in the context of the reform of European integration based vector of Ukrainian legal system. The issue of implementation of the representative function in view of the existing approaches to Ukraine in support of legal prosecution. We prove that the prosecution can serve as outside the scope of criminal law, which shall be exercised in the public interest, provided that full independence of the prosecution from interference by any branch of government, under the rule of law, with particular respect to the rights and freedoms human and civil rights within the jurisdiction provided by law prosecutors.

Keywords: prosecution, prosecution function, executive function of prosecution, prosecution reform, European integration.

Постановка проблеми. У Конституції України (ст.121) передбачається функція представництва прокуратурою інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом [1]. У Законі "Про прокуратуру" (гл.3, ст. 36-1) зазначено, що представництво прокуратурою інтересів громадянина або держави в суді полягає у здійсненні прокурорами від імені держави процесуальних та інших дій, спрямованих на захист у суді інтересів громадянина або держави у випадках, передбачених законом. Підставою представництва в суді інтересів громадянина є його неспроможність через фізичний стан, недосягнення повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність самостійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження. Наявність таких підстав має бути підтверджена прокурором шляхом надання суду відповідних доказів. Підставою представництва в суді інтересів держави є наявність порушень або загрози порушень інтересів держави. Представництво інтересів громадянина або держави здійснюється прокурором також на підставі заподіяння громадянину або державі шкоди внаслідок вчинення кримінального правопорушення чи іншого суспільно небезпечного діяння, передбаченого законом про кримінальну відповідальність [2]. Необхідно враховувати, що саме по собі "представництво "чужих" інтересів здійснює не лише прокуратура, але й інші державні органи. Особлива ж роль прокуратури проявляється тут у двох аспектах. По-перше, прокуратура здійснює цю діяльність у випадках вчинення правопорушень чи з метою їх попередження. По-друге, вона представляє інтереси громадян або держави у властивих лише їй процесуальних формах" [3, с. 195]. Відтак у контексті євроінтеграційних процесів особливо

важливого значення набуває проблема функціонування прокуратури поза межами сфери кримінального права та реалізації її представницької функції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Представницьку функцію прокуратури досліджували М. Косюта, М. Мичко та О. Профатило, О. Мітцель, Р. Бурлаков та А. Тогобіцька, Т. Дунас і ін. Проте у контексті європейського вектору реформування Прокуратури України актуальними є поглиблені дослідження інституту прокуратури з виявленням шляхів її реформування з огляду на актуальність євроінтеграційних процесів.

Метою статті є виявлення перспективних напрямів реформування прокуратури у частині реалізації представницької функції у контексті євроінтеграційних процесів. *Об'єктом* дослідження є суспільні відносини, що складаються у процесі реформування прокуратури з огляду на євроінтеграційний вектор. *Предметом* дослідження є процес удосконалення правового регулювання представницької функції прокуратури.

Виклад основного матеріалу. У Рішенні Конституційного Суду України від 08.04.1999 № 3-рп/99 (Справа № 1-1/99) під представництвом прокуратурою України інтересів держави в арбітражному суді за змістом пункту 2 статті 121 Конституції України та статей 2 і 29 Арбітражного процесуального кодексу України розуміються правовідносини, в яких прокурор, реалізуючи визначені Конституцією України та законами України повноваження, вчиняє в суді процесуальні дії з метою захисту інтересів держави. Ці дії включають подання прокурором до арбітражного суду позовної заяви, його участь у розгляді справи за позовною заявою, а також у розгляді судом будь-якої іншої справи за ініціативою прокурора чи за визначенням суду, якщо це необхідно для захисту інтересів держави [4].

Згідно з ч. 2 ст. 45 Цивільного процесуального кодексу України, з метою представництва інтересів громадянина або держави в суді прокурор в межах повноважень, визначених законом, звертається до суду з позовною заявою, бере участь у розгляді справ за його позовами, а також може вступити за своєю ініціативою у справу, провадження у якій відкрито за позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду, подає апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення Верховним Судом України, про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами. При цьому прокурор повинен надати суду документи, які підтверджують неможливість громадянина самостійно здійснювати представництво своїх інтересів [5].

У Кодексі Адміністративного судочинства України (ст. 60) вказано, що з метою представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді прокурор в межах повноважень, визначених законом, звертається до суду з адміністративним позовом (поданням), бере участь у розгляді справ за його позовами, а також може вступити за своєю ініціативою у справу, провадження в якій відкрито за адміністративним позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду, подає апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення Верховним Судом України, про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами для представництва інтересів громадянина або держави. При цьому прокурор повинен надати адміністративному суду докази, які підтверджують неможливість громадянина самостійно здійснювати представництво своїх інтересів [6].

У Наказі Генерального прокурора України від 28. 11. 2012 р. № 6гн "Про організацію роботи органів прокуратури щодо представництва інтересів громадянина або держави в суді та їх захисту при виконанні судових рішень" зазначено, що основними завданнями представництва в суді необхідно вважати реальний захист та поновлення прав і законних інтересів громадян, які неспроможні через фізичний чи матеріальний стан, недосягнення повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність самостійно захистити свої права або реалізувати процесуальні повноваження, а також захист інтересів держави, що порушуються або можуть бути порушені внаслідок протиправних діянь фізичних і юридичних осіб, фактичне усунення порушень закону (п.2). Пріоритетні напрями представницької діяльності: захист соціальних прав громадян; захист інтересів держави у бюджетній системі та у сфері земельних відносин [7].

Під представницькою функцією прокурора, вважає М. Косюта, слід розуміти захист від неправомірних посягань щодо найважливіших соціальних цінностей, закріплених у Конституції та інших актах законодавства. Як у сучасних умовах, так і в майбутньому ця функція має бути спрямована на утвердження принципу верховенства права [8, с. 135]. М. Мичко та О. Профатило стверджують, що під представництвом слід розуміти процесуальний спосіб реалізації органами прокуратури (прокурорами) гарантованого Конституцією та ін. чинними нормативно-правовими актами права на судовий захист від посягань на права і свободи громадян, а також інтереси держави [9, с. 72]. О. Мітцель вважає, що представницьку функцію прокуратури слід відрізняти від іншого представництва у справі за низкою специфічних ознак: а) складом представників і колом суб'єктів, інтереси яких прокурори представляють; б) обсягом їх повноважень; в) формами їх реалізації. Адже приводами представництва прокурором інтересів громадян або держави в суді є не лише звернення до прокуратури громадян, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб, повідомлення засобів масової інформації, а й безпосереднє виявлення прокурором у перебігу перевірок дотримання законів, порушення інтересів громадянина або держави [10, с. 93]. Відмінність прокурорського представництва від інших традиційних видів представництва в суді, стверджує Т. Дунас, теоретично можна обґрунтувати тим, що, по-перше, представництво прокурором є офіційним (публічним) представництвом конституційного рівня, що має значення

самостійної функції прокуратури; по-друге, таке представництво здійснює особливий орган, який не має особистого інтересу, завжди і всюди є охоронцем закону, виступає від імені держави на користь громадянина, держави, суспільства [11].

На сьогодні, як зазначають Р. Бурлаков та А. Тогобіцька [12], позакримінальна сфера діяльності різних служб судового переслідування країн-членів Ради Європи дозволяє розподілити її на дві складові:

1) цивільно-правова (охоплює найважливіші завдання прокурорів із : укладенням і розірванням шлюбів та деякими іншими процедурами щодо сімейного статусу; зверненнями і діями у нових справах або скасуванням судового рішення; діями щодо захисту прав дітей та осіб, нездатних самостійно захистити свої права; реєстрацією бізнес-асоціацій, оголошенням банкрутом та припиненням юридичних осіб);

2) публічно-правова (охоплює найважливіші завдання прокурорів, пов'язані із: стягненням та іншими формами законного відшкодування збитків; спеціальним контролем за законністю операцій управління; процедурами конституційного судочинства; дисциплінарними заходами щодо членів уряду, влади; дорадчо-консультативною діяльністю).

На Зустрічі групи спеціалістів щодо ролі прокуратури поза межами кримінально-правової сфери підкреслювалось, що у випадку, коли національна правова система покладає на прокуратуру повноваження і обов'язки поза межами системи кримінального судочинства, її завданням має бути представництво загальних або публічних інтересів, захист прав і основоположних свобод людини та утвердження правової держави [13].

Зауважимо, що положення Рекомендації (2000)19 Комітету Міністрів Ради Європи "Про роль прокуратури у системі кримінального правосуддя" щодо прокуратури як державного органу, який від імені суспільства й у суспільних інтересах забезпечує правозастосування у разі, якщо порушення закону тягне за собою кримінальне покарання, спричинилося до виникнення дискусії щодо некримінальних функцій прокуратури. Зазначимо, що у Коментарі до Рекомендації дано уточнення стосовно того, що вираз "якщо правопорушення тягне кримінальне покарання" позначає кримінальне право у широкому розумінні. Термін "кримінальне право", як вказано у Коментарі, не використовується, оскільки у багатьох людей він асоціюється з Кримінальним кодексом, тоді як нині усе зростаюча сфера права позначається терміном "кримінальна" не тому, що вона відноситься до якого б то не було закону, що сприймається як "кримінальний", а скоріш через те, що її положення містять у собі кримінальну санкцію. У деяких країнах, наголошується у Коментарі, на прокурорів покладаються інші важливі завдання у галузях комерційного й цивільного права [14].

Наголосимо, що у Рекомендації Парламентської Асамблеї 1604 (2003)11 "Про роль прокуратури у демократичному суспільстві, заснованому на верховенстві права" зазначено, що в умовах постійного зростання взаємозалежності і мобільності громадян європейських країн, які так чи інакше піддаються впливу правових систем і культур інших країн, важливо домогтися певного ступеня узгодження систем кримінального правосуддя Держав-членів з метою, по-перше, збереження їх ефективності перед обличчям нових викликів з боку транснаціональної організованої злочинності, по-друге, підтримання на незмінному рівні поваги суспільства до верховенства права і віри у невідворотність його застосування. У тих випадках, якщо певні аспекти ролі органів прокуратури у різних країнах викликають занепокоєння, ці питання доцільно розглядати на загальноєвропейському рівні з урахуванням необхідності визнання специфіки національної практики і традицій. Якщо, підкреслюється у Рекомендації, прокуратура діє поза сферою кримінального права, необхідно забезпечити, щоб ті чи інші повноваження прокурора щодо захисту прав людини не спричинилися до певних конфліктів інтересів, а також, щоб забезпечувалась повна незалежність органів прокуратури від втручання з боку будь-якої гілки державної влади [15]. У Відповіді Комітету міністрів Ради Європи на Рекомендацію Парламентської Асамблеї Ради Європи 1604 (2003) заперечується обмеження ролі прокуратури рамками системи кримінального права. Комітет міністрів висловився стосовно того, що не бачить жодних причин для перешкоджання здійснення прокурорами функцій за межами кримінального права [16].

У Висновку Венеціанської комісії (2012)019 визнається можливість функціонування прокуратури за межами кримінального права [17]. У Висновку № (2009)048 "Про проект закону "Про прокуратуру" Венеціанська Комісія зазначає, що у Висновку № 3 (2008) Консультативної ради європейських прокурорів не виключено можливості функціонування прокуратури за межами кримінального права. Зауважимо, що у Висновку наголошується на тому, що "роль органів прокуратури і обсяг їхніх повноважень, включаючи захист прав людини та інтересів суспільства, визначається внутрішнім законодавством Держав-учасниць. Наявність або відсутність та обсяг некарних функцій державних прокурорів глибоко вкорінені у культурній спадщині, правових традиціях та конституційній історії націй" [18].

Проблема діяльності прокуратури за межами кримінальної сфери обговорювалась на 5-тому засіданні Конференції Генеральних прокурорів Європи (Целле, 23-25 травня 2004 р.), де було визнано, що у деяких державах прокурори мають значні повноваження у цивільних, комерційних та адміністративних справах. Відзначалося, що не важливо у якій сфері діють прокурори, важливо те, у який спосіб вони захищають права людини [19]. На Конференції у 2006 році прийнято Висновок, у якому йшлося про те, що "найкращі практичні підходи, які обговорювалися під час Конференції, щодо ефективного захисту прокуратурами фізичних осіб

за межами кримінального права, коли це належить до їхньої компетенції, можуть розглядатися з огляду на можливе застосування цього позитивного досвіду тими державами-учасниками, у яких прокуратури мають такі повноваження" [20].

Консультативна Рада Європейських прокурорів, створена Комітетом міністрів 13 липня 2005 р. для підготовки висновків з питань, які стосуються прокурорської служби, та сприяння ефективному впровадженню Рекомендації REC (2000) 19 Комітету міністрів Ради Європи Державам-членам "Про роль прокуратури в системі кримінального судочинства", підкреслила: "З перших засідань Генеральні прокурори Європи розуміли, що втручання прокуратури за межами кримінальної сфери може виправдовуватися лише її загальним завданням діяти "від імені суспільства та у державних інтересах, забезпечувати застосування закону", як це завдання визначається у Рекомендації № R (2000) 19, і що такі функції не можуть ставити під сумнів принцип розподілу повноважень законодавчої, виконавчої та судової гілок влади або той факт, що лише компетентні суди можуть вирішувати спори, заслухавши обидві сторони. У матеріалах ССРЕ відзначено, що не існує загальних міжнародних правових норм та правил стосовно завдань, функцій та організації прокурорської служби за межами сфери кримінального права. Діяльність прокурорських служб викликана потребою суспільства у належному захисті прав людини та державних інтересів. Розмаїття функцій прокурорських служб за межами кримінального права впливає з національних правових та історичних традицій. Держава має суверенне право визначати свої інституційні та правові процедури реалізації її функцій із захисту прав людини та державних інтересів, дотримання принципу верховенства права та її міжнародних зобов'язань. Сфери компетенції відрізняються та включають, серед іншого, цивільне, сімейне, трудове, адміністративне, виборче право, а також захист довкілля, соціальних прав та прав вразливих груп населення, таких як неповнолітні, інваліди, малозабезпечені [21].

Прокурорські служби більшості Держав-учасниць Ради Європи мають, принаймні, певні завдання та функції за межами сфери кримінального права, як-от Албанія, Вірменія, Австрія, Азербайджан, Бельгія, Болгарія, Хорватія, Чеська Республіка, Кіпр, Данія, Франція, КОЮ Македонія, Німеччина, Греція, Угорщина, Ірландія, Італія, Латвія, Ліхтенштейн, Литва, Люксембург, Молдова, Монако, Чорногорія, Нідерланди, Польща, Португалія, Румунія, Російська Федерація, Сан-Марино, Словацька Республіка, Словенія, Іспанія, Туреччина, Україна. Так, у Німеччині прокуратура не лише здійснює розслідування кримінальних справ, підтримує обвинувачення; застосовує заходи з реалізації рішення суду і контролю за виконання вироку, а й бере участь у цивільних справах з питань визнання шлюбу недійсним, встановлення факту смерті особи, яка вважалась зниклою безвісти. У Франції, попри те, що основним завданнями прокуратури є захист конституційних прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави, у цивільному процесі прокурор бере участь у справах усиновлення, встановлення опікунства над неповнолітніми, банкрутства, матеріальної відповідальності керівників комерційних фірм тощо [22]. Шведська прокуратура бере участь у цивільних процесах під час розгляду справ щодо зниклих безвісти, неповнолітніх, неповносправних [22]. В Італії прокуратура поза сферою кримінального права бере участь у розгляді цивільних справ деяких категорій, як-от визнання недієздатності, справи, пов'язані з інтересами держави тощо. У Бельгії прокурор здійснює нагляд за дотриманням законів щодо неповнолітніх, душевнохворих, у сфері оточуючого середовища; контроль за нотаріусами, службовцями, нагляд у сфері адміністративного, цивільного і трудового права, в окремих випадках, визначених законом, бере участь у розгляді цивільних справ. В Австрії прокуратури в окреслених законом випадках беруть участь у розгляді цивільних справ [23, с.98; 118 – 119]. В Угорщині прокуратура має своїми завданнями захист прав усіх представників суспільства, держави, державних органів, громадян і установ; вжиття заходів щодо дотримання Конституції, законодавчих актів та інших законодавчих норм, інших законних засобів державного управління; участь у розвитку юридичної свідомості громадян, формування поваги до законодавчих чи інших актів, попередження злочинів та інших порушень закону. Для реалізації цих завдань прокуратурі надано не лише повноваження розслідування справ, визначених законом, контролю за додержанням законності тощо, а й участі у цивільних процесах, контролю за додержанням законів державними та правоохоронними органами (крім судів), суспільними організаціями та громадянами [22]. У Данії прокуратура вирішує завдання за межами кримінального судочинства, якщо вони пов'язані з адміністративними функціями поліції [23, с. 172 – 180].

Необхідно зважати на те, щоб держави, у яких прокурорські служби виконують функції за межами сфери кримінального права, забезпечували реалізацію цих функцій у відповідності з наступними принципами:

a. у зв'язку з завданнями та повноваженнями прокурорів за межами сфери кримінального права та правозахисною роллю судів має дотримуватися принцип розподілу влад;

b. дії прокурорів за межами сфери кримінального права мають характеризуватися чесністю та неупередженістю;

c. ці функції реалізуються від імені суспільства та у державних інтересах з метою забезпечення застосування права із дотриманням основних прав та свобод у межах компетенції, наданої прокурорам за законом, Конвенцією та прецедентним правом Суду;

d. такі компетенції прокурорів мають якомога точніше регулюватися законом;

- e. не повинно допускатись неналежних втручань у діяльність прокурорських служб;
- f. діючи за межами сфери кримінального права, прокурори мають користуватися тими ж правами й обов'язками, що й будь-яка інша сторона, і не повинні мати привілейоване становище у ході судових проваджень (рівність сторін позову);
- g. дії прокурорських служб від імені суспільства на захист державного інтересу у некримінальних справах не повинні порушувати принцип зобов'язальної сили остаточних судових рішень (*res judicata*) з певними винятками, встановленими у відповідності з міжнародними зобов'язаннями, включаючи прецедентне право Суду;
- h. зобов'язання прокурорів обґрунтовувати свої дії та розкривати ці причини особам або інститутам, задіяним або зацікавленим у справі, має бути встановлене законом;
- i. має бути гарантоване право осіб або інститутів, задіяних або зацікавлених у цивільних справах, оскаржувати дії або бездіяльність прокурорів;
- j. слід ретельно стежити за змінами прецедентного права суду щодо діяльності прокурорських служб за межами кримінального права для забезпечення повної відповідності правої основи такої діяльності та пов'язаної практики відповідним рішенням Суду [21].

Висновки. Отже, прокуратура може виконувати функції за межами сфери кримінального права. Відповідно до Рекомендації Парламентської Асамблеї 1604 (2003)11, Рекомендації Комітету міністрів Ради Європи 2012 (11), з врахуванням Висновку № 3 Консультативної ради Європейських прокурорів ці функції повинні реалізовуватись у державних інтересах, за умови забезпечення повної незалежності органів прокуратури від втручання з боку будь-якої гілки влади, відповідно до принципу верховенства права, з особливою повагою до прав та свобод людини і громадянина у межах компетенції, наданої прокурорам за законом.

Література

1. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Закон України "Про прокуратуру" : за станом на 01.05.2014 / Верховна Рада України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1789-12>
3. Косюта М. В. Прокурорська система України в умовах демократичного суспільства / М. В. Косюта. – Одеса: Юрид. літ-ра, 2002. – 376 с.
4. Рішення Конституційного Суду України від 08.04.1999 № 3-рп/99 (Спр.Н 1-1/99) у справі за конституційними поданнями Вищого арбітражного суду України та Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень статті 2 Арбітражного процесуального кодексу України (справа про представництво прокуратурою України інтересів держави в арбітражному суді) [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-99>
5. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1618-15/page2>
6. Кодекс Адміністративного судочинства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/page3>
7. Наказ Генерального прокурора України № 6 гн від 28.11.2012 "Про організацію роботи органів прокуратури щодо представництва інтересів громадянина або держави в суді та їх захисту при виконанні судових рішень" [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://document.ua/pro-organizaciyu-roboti-organiv-prokuraturi-shodo-predstavni-doc124069.html>
8. Косюта М. В. Прокуратура України / М. В. Косюта. – К. : Знання, 2010. – 404 с. – (Вища освіта XXI століття).
9. Мичко М. Участь прокурора в адміністративному судочинстві / Микола Мичко, Олексій Профатило // Вісник прокуратури. – 213. – № 9. – С. 70 – 81.
10. Мітцель О. Суть відмінності представницької функції прокуратури від іншого представництва у справі / Олександр Мітцель // Вісник прокуратури. – 2013. – № 1. – С. 91 – 93.
11. Дунас Т. О. Участь прокурора у цивільному судочинстві України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 "Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право" / Т. О. Дунас. – К., 2009. – 17 с.
12. Бурлаков Р. Діяльність органів прокуратури поза сферою кримінального судочинства у європейських країнах / Руслан Бурлаков, Анастасія Тогобіцька // Вісник прокуратури. – 212. – № 11. – С. 115 – 124.
13. Зустріч (4-та) групи спеціалістів щодо ролі прокуратури поза межами кримінально-правової сфери (7–8 грудня 2011 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://www.gp.gov.ua/ua/cto.html?_m=publications&_t=rec&id=101556
14. Рекомендація (2000) 19 Комітету Міністрів державам-членам "Про роль прокуратури в системі кримінального правосуддя" від 6.10. 2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1568277&Site=DC>

15. Recommendation 1604 (2003) 11 Council of Europe Parliamentary Assembly " Role of the public prosecutor's office in a democratic society governed by the rule of law" [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://assembly.coe.int/Mainf.asp?link=http://assembly.coe.int/Documents/AdoptedText/T>
16. Reply from the Committee of Ministers adopted at the 870th meeting of the Ministers' Deputies № 10068 (4 February 2004) <http://assembly.coe.int/ASP/Doc/XrefViewHTML.asp?FileID=10457&Language>
17. Opinion on the Draft Law on the public prosecutor's office of Ukraine (prepared by the Ukrainian commission on strengthening democracy and the rule of law) adopted by the European commission for democracy through law at its 92nd Plenary Session no 667 / 2012 CDL-AD (2012) 019 (Venice, 12-13 October 2012) [Електронний ресурс]. – Режим доступу [http://www.venice.coe.int/docs/2012/CDL-AD\(2012\)019-e.pdf](http://www.venice.coe.int/docs/2012/CDL-AD(2012)019-e.pdf)
18. Opinion on the Draft Law of Ukraine on the office of the public prosecutor adopted by the European commission for democracy through law 539/29 CDL-AD (2009) 048 (Strasbourg, 27 October 2009) [Електронний ресурс]. – Режим доступу [http://www.venice.coe.int/docs/2009/CDL-AD\(2009\)048-e.asp](http://www.venice.coe.int/docs/2009/CDL-AD(2009)048-e.asp)
19. Conference of Prosecutors General of Europe 5 Session organized by the Council of Europe in cooperation with the Prosecutor General of Lower Saxony (Germany) Celle, 23 – 25 May 2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу www.coe.int/t/dghl/cooperation/cpe/conferences/cpge/2004<http://www.venice.coe>
20. Conference of Prosecutors General of Europe (CPGE) 7th session organised by the Council of Europe in cooperation with the Prosecutor General of the Russian Federation [Електронний ресурс]. – Режим доступу [http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/ccpe/conferences/CPGE/2006/CPGE\(2006\)_E_conclusions_fin.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/ccpe/conferences/CPGE/2006/CPGE(2006)_E_conclusions_fin.pdf)
21. Висновок № 3 (2008) Консультативної ради європейських прокурорів "Про роль прокуратури за межами сфери кримінального права" [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc>
22. Конституції країн світу : Довідник [Електронний ресурс]. – Режим доступу www.uznag.org
23. Мычко Н. И. Европейская система прокуратур / Н. И. Мычко, Н. А. Голова. – Донецк: Ноулідж, 2011. – 487 с.

УДК 332: 338

Ж.В. Семчук
к. ю. н., доцент,
Львівський університет бізнесу та права

ЕКОНОМЕТРИЧНА МОДЕЛЬ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ЗАСОБІВ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ РЕСУРСАМИ СОЦІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ З УРАХУВАННЯМ СОЦІАЛЬНОГО КОНСТРУЮВАННЯ

Запропонована економетрична модель щодо управління інвестиційними ресурсами соціальної економіки за умови кризового стану економіки з урахуванням структурних змін в ринковому середовищі на засадах проектного аналізу, соціального конструювання та системно-ціннісного підходу.

Ключові слова: соціальна економіка, інвестиційні ресурси, оптимізація, проектний аналіз, цінність проекту, соціальне конструювання.

Предложена економетрична модель относительно управления инвестиционными ресурсами социальной экономики при условии кризисного состояния экономики с учетом структурных изменений в рыночной среде на принципах проектного анализа, социального конструирования и системно-ценностного подхода.

Ключевые слова: социальная экономика, инвестиционные ресурсы, оптимизация, проектный анализ, ценность проекта, социальное конструирование.

A econometric model is offered in relation to the management of social economy investment resources on condition of the crisis state of economy taking into account structural changes in a market environment on principles of project analysis, social constructing and system-valued approach.

Keywords: social economy, investment resources, optimization, project analysis, value of project, social constructing.

Постановка проблеми. Нова економічна ситуація, що виникла в країні в умовах зовнішньої агресії та економічної кризи, вимагає перегрупування статей бюджету, оскільки постійно коригуються витрати на міністерство оборони. Плануються і закладено в бюджет на кінець липня 2014 р. урядом України додаткові